مكزامين الأصل

הַמוֹדִיעַ

THE JERUSALEM POST

יומון אגודת ישראל / במייסד הים ועתשיק האזינו, יוצא בחסות המשלחה / שנה כ"ו גליון 8208
ה ע ו ל מ י ת. חתף העורכי: חגלין קליוי (ד"ר מפטמבר 74) / חמחיר 80 אגורות

היכון עצמך
לקראת החורף!!!
חנות מוצרי חשמל
ל י ה מ ן
באה"צ 5, טל. 285557
מ ק ב ל ה ה ק נ ה
תשקה מרכזית ותשקה דיזלית
* בצע מעולה * מחירים נוחים
* אחריות מלאה
ו כ ן מ ב ו ק ש
הנורי הכם דיטריך
הראשונים וכל הנורי הכוח
ח ש מ ל ו נ פ ט
ש ר ו ת נ א מ ן
אצל ליהמן כמובן

שלסינגר מבטיח: לא תהיה פעולה צבאית נגד המדינות מפיקות הנפט

כנס המעצמות התעשייתיות המתכנס בקמפ דיויד יתווה מדיניות משותפת * הערבים זועמים על ההכרזות המערביות * כנס שרי החוץ הערבים באו"ם לא גיבש עמדה אחידה

וושינגטון, פוטיליה — שר ההגנה ג'יימס שלזינגר הצהיר בכלל ברור, כאמצעי להבטחת זרימה של נפט של המדינות מפיקות הנפט.

שלזינגר אמר את דבריו בסיום דיון בוושינגטון ביום ד'. הכוונה היא לרקע התגובות הנזעמות של ערב' הערבים על הכרזות המערביות בעיתונים, כאילו כוונת הנשיא קרטר, בכינוס שייערך ביום ד' הקרוב בקמפ דיויד, היא לגבש מדיניות משותפת של המעצמות התעשייתיות למניעת העלאת מחירי הנפט.

נשיא סודאן מחיר והזהיר ביום ד', כי הצורך בהגברת הנפט ישאר בעיות העולם הקרובים, ולפיכך אין להפחית את ייצור הנפט.

שלזינגר אמר, כי הקפתה של בכיר הממשל האמריקאי, שהודיע כי ארה"ב תשתמש בכוח צבאי נגד מדינות הפועלות נגד האינטרסים החיוניים של ארה"ב, היא "הכרזה מאוד חזקה".

שלזינגר הוסיף, כי הוא החליטה לקבץ ביבוא הנפט כדי להתייעב מול כוח שיתנגד לכך בכוח. הוא הודיע

מכרזים של הלשכה

הרמטכ"ל על לקחי מלחמת יום הכיפורים

אנו צריכים לבנות את העוצבות שיוכלו להילחם 24 שעות

הנפט הוכיח, שאירופה היא לא רק פרערבית אלא שהיא לא קיימת * יושמו משקנות ועדת אגרנט באשר לשינויים במודיעין * רמת הגולן בידינו — פירושה שקט

הרמטכ"ל אמר, כי ביום הראשונים של מלחמת יום הכיפורים ניצב מטה צה"ל בפני הכישלון אילו בזמן הקרבות ברמת הגולן ובסיני לא היו חיילים בשטח כאריות, אלו מבטיח על ביצוע תכנון של הפלוגות הקרביות בשדרות רם בגולן ובסיני. הוא הוסיף, כי בשעת משבר יש לנו יתרון איכותי על צבאות ערב, אך אין לנו יתרון כמותי. לכן אנו צריכים לבנות את העוצבות שיוכלו להילחם 24 שעות.

בהסבה לשאלה על להבה מלחמה אמר הרמטכ"ל כי „אנו לא נלחמנו 24 שעות רצופות. עלינו לבנות את העוצבות, שלאחר הלחימה הראשונה יוכלו להילחם 24 שעות רצופות. אני מאמין, כך סיכם הרמטכ"ל, שאלו הסדירים שהאחרון, שכבר אנו מכירים את הבסיסים יסדיר על ראש פרקיו.

בהרצאה על המצב בקרב הצבאי אמר רב אלוף גיר, כי המצב בקרב הצבאים נבנים את הלחימים הוא הקרבי ביותר. הלקח הראשון הנלמד מן המלחמה הוא, כי אין להסתפק בהכנת הכוחות לקראת המלחמה הבאה, אלא יש להכין את הכוחות לקראת המלחמה שאחריה. הלקח השני הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה ארוכה. הלקח השלישי הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה בתנאים קשים. הלקח הרביעי הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה בתנאים קשים. הלקח החמישי הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה בתנאים קשים.

הרמטכ"ל אמר, כי ביום הראשונים של מלחמת יום הכיפורים ניצב מטה צה"ל בפני הכישלון אילו בזמן הקרבות ברמת הגולן ובסיני לא היו חיילים בשטח כאריות, אלו מבטיח על ביצוע תכנון של הפלוגות הקרביות בשדרות רם בגולן ובסיני. הוא הוסיף, כי בשעת משבר יש לנו יתרון איכותי על צבאות ערב, אך אין לנו יתרון כמותי. לכן אנו צריכים לבנות את העוצבות שיוכלו להילחם 24 שעות.

בהסבה לשאלה על להבה מלחמה אמר הרמטכ"ל כי „אנו לא נלחמנו 24 שעות רצופות. עלינו לבנות את העוצבות, שלאחר הלחימה הראשונה יוכלו להילחם 24 שעות רצופות. אני מאמין, כך סיכם הרמטכ"ל, שאלו הסדירים שהאחרון, שכבר אנו מכירים את הבסיסים יסדיר על ראש פרקיו.

בהרצאה על המצב בקרב הצבאי אמר רב אלוף גיר, כי המצב בקרב הצבאים נבנים את הלחימים הוא הקרבי ביותר. הלקח הראשון הנלמד מן המלחמה הוא, כי אין להסתפק בהכנת הכוחות לקראת המלחמה הבאה, אלא יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה ארוכה. הלקח השני הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה בתנאים קשים. הלקח השלישי הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה בתנאים קשים. הלקח החמישי הוא, כי יש להכין את הכוחות לקראת מלחמה בתנאים קשים.

שר הבטחון על לקחי מלחמת יום הכיפורים:

אם בגדה יעמדו טילים סובייטיים אף מטוס לא יוכל להמריא

כך שלא מוטן לאויב לנוח אפילו רגע אחד * בימים הראשונים של המלחמה נוצר חוסר איזון בין הדרגים * המשקנה העיקרית: שיחרור מתפיסות אסטרטגיות

שר הבטחון, משה דיין, אמר כי הוא מתנגד להבנת צבא „כוח מזוין, חסר גיחור, חסר ייחוד צבאי, של „כוח סוס של להתגונן, פיקוד צבאי של אנשים רציניים ובעיניים צבאיות המרוכזת תמקה לקרוס בי מלחמת יום הכיפורים.

שר פרס אמר: „אין שום סיבה שיבוא בעולם ולחים ומבחוץ הכבד שיתלבני יהיו מחוקים, יחזר ויאמר בגרס, גם בכוונות הכי אכזריות.

על השאלה אם יושמו משקנות ועדת אגרנט בדבר שינויים במודיעין הצבאי, כי אכן נעשה הדבר, הן בשיטה הכללית של יחד ספקנות ו בשיטה בהכנין מצבי וכלה בצבד האנשים שלהם, בשיטה של מיון דעות אחרות.

בהתייחס לטענה בהלחמה האחרונה, נאמר על ידי שר הבטחון, כי אין לראות בכך ביטוי לכשלון של המודיעין הצבאי, אלא ביטוי לקשיים שבהערכת המודיעין.

על הסכמה בדתיעות שלי ועוד, פליה השלישה הוחזרה, הסיב כי הוא „יהי סוג של להשמש, פיקוד בעיני של אנשים רציניים ובעיניים שבחיה ההחלטות החסקה לקחים כי מלחמת יום הכיפורים.

צא"י עורכת בנסים ועצרות חג בארץ

שמחת בית שואבה מרכזית — בבני ברק

בערי ארץ יערכו מסדרי שמחת בשמחת תורה. בירושלים יתקיים המסדר המרכזי בהיכל שלמה. בבני ברק יתקיים המסדר המרכזי בבית שואבה מרכזית. בתל אביב יתקיים המסדר המרכזי בהיכל מנורה. בחיפה יתקיים המסדר המרכזי בהיכל מנורה. בירושלים יתקיים המסדר המרכזי בהיכל שלמה. בבני ברק יתקיים המסדר המרכזי בבית שואבה מרכזית. בתל אביב יתקיים המסדר המרכזי בהיכל מנורה. בחיפה יתקיים המסדר המרכזי בהיכל מנורה.

3 צעירים נעצרו לאחר ירי מ,המשמר האזרחי'

מתברר, כי היתה זו מכונית גנובה שנמלטה מהמקום.

בישיבת המשפחה נתבלטה בפרט מכונית גבוהה ובתוכה התימלת „יהודי ובחבירו, שהיו למקלע ארגז ובו 4 תת מקלעים, בסמר מחי מיות, כדורים ושלושה רימונים.

לאחר חקירה נעצרו שלושה צעירים בני 20-19, תושבי היישוב הסמוך, בבעה שמואל, השהודים-באחזקה נשק בוב ובמגמה לעשות בו שימוש אלי לי. (צ)

3 נהרגו בתאונות

יו"ר הנהלת הסוכנות פ. ספיר בצאתו לחו"ל

אין להסתפק בעידוד העליה יש להדגיש עידוד הקליטה

יש לפעול לצמצום היורדים

פקיד מכס ושליח הסוכנות מואשמים בשוחד והברחה

מסיבות חג בסניפי אגודת־ישראל בארץ

תופץ קריאת מועצגה"ת להתחזקות

תחזית מזג האויר

ביקור רבין הביא אספקה צבאית מואצת

חוג בני תורה

שמחת בית השואבה

עצרת חג מרכזית

כנס חג לבני ישיבות

תכנית חג הסוכות תשל"ה

הקפות שניות ברב עם

לוח המודיע

מודעתך לכל מקום תגיע עם לוח המודיע

מכירות וקניות

נדרשים

נסיעות

הצעות ובקוש עבודה

מטפלות

שידוכים

הודעות

תדשות הבורסה

נעצרו פורצים

שר החקלאות: אין משמידים עודפי פרות

هكذا من الأصل

בשדה ספר

חיים וולף

הלכות והליכות בר־מצוה

בלי יחיי בר מצוה, קטן שהגדיל, הלכות שבעין נהוג ובני מאה אינם מבינים אפילו יהודים שנה הי משליש.

בזמננו, כשלאחר שכולל אותני זה התפסה, ההצטנעות לאורה של ספרים רבים בכל הקבוצות ובמבני החזרה, אם ב„לומדותי, ואם בהלכות למעשה, ראוי להתעכב שאין ישנה עוד אפי־ קיות ליצירי יצירה בקרית בוקלאה בניגוד שרבים לא ישו בה. אך מפי העינו גברה בשנעקף הספרים ואי־ נינן לו ספר הדש הלכות והליכות בר מצוה, והנאמצנו — למובה.

בר מצוה בבנן הסכסוי הוא אבן נהפך ל„מכס ראוה שהפל חייבים בו הוא אינו מחייב כלל! — כלומנו של הרב המחבר בהלכות הקדמה, אך בעצים ראוי לעיין בהלכותיו ובמבוא ובהגה יודעים כי הלכותיו של אותו הגיע לגיל הי"ג רבית עד למאוד, הפשוטות מצדדים של כל צבע ושעל אלו אחרים לא כפנמו כל אלו להוך בודק אחד שישמש כשולחן ערוך לכל אלה אחרים לדעת את מיוחדות ושרשי ההלכה.

עד שהגיעה רחנו של הרמ"א ר' בירבין אדלר שליט"א רב ומייצ בירבי עילים מראשי „אגוד השוכרים" לעיין להגיש ספר זה שיכלול בתוכנו כל פרטי ההלכות לפי סדר השנים, בסדר הגיוני. לפלשת צחה קלה ובקיה, בסדר בירור בבא אריך לחקר דיני בר מצוה, שקיבע ברכה לעצמו, הכתיב בלשון ברהקת, ובשהגיע הספר ל־ דיון שוב לא יכולנו מלהביאו עד אשר כבכנו על רובי ככולו. הציון בספר בירור זה נקנה ידיעה בסיסית ובי הקר עצום לכל פרטי ושרשי הענין שי עסק, קטן שהגדיל, בכל שפתי ה־ הורה וידיעה זו בהסברת הצפלה הבא בודאי הופלת רבה בראש יראי שוכה לנער הבר מצוה, אשר יבין בדבה בדרך ה' ויהן לו את הזכרבה הראלית הנכונה ליום גדול זה בי בחיות ההלכה הכעשית, ההלכה הציונית מזה, ומבחינה מחשבת ישר דאל הציונה מאידך, ובמיבן שהגיעלה עכונה התה לחדים ומורים אשר עליהם עדין מוטל עד יום זה ואולי אף לאחר מכך — עין בספר זה עמוד כ' בשם הגרי"ש אלישיב שליט"א — בנוסף לכמה שציין אף הוא ליצין — בנוסף לכמה שציין אף הוא ליצין — בנוסף לכמה שציין אף הוא ליצין

هكذا من الأصل

הד היום

ופרוש עלינו סוכת שלום

מ/ה אבחוק כאכר המלחמה עכרה בציבורנו ושרם עצרנו על כשמעותו, החכורה, היתה למראלה־תפלה זו כשמעות אקטואליות ספרוצה מן חלב הזועמה בפחד חרדה על הפם העורד בשלחמת הגנה נגד אויבין שהתנפלו עליה, היום שנה לאחר פלחמת דכים זו, כשחשבה כישראל הרבה כרכרים ועקרה הרבה נשהות־יסוד במקומות יש לה למראלה־תפילה זו ביתי חג הסוכות הבעלי"ם כשמעות מרחיקה לכת יותר והאקטואליות שלה לבכה צורה אחרת...

כשונה הדבר, מפולם לא גראה עוד השלום באויר רחוק יותר מכפי שנראה ביכים אלה. בניגוד לרוח השלום שנשבה באויר, ספוך לשום המלחמה אשתקד, רוחה חיום הרגשה פכיכית כאד. אויבי ישראל שוב אינם מוכנים לקעלות על דל־ספרותם את הקוה שלום, כל מה שהם מוכנים לשכות אינו אלא השדרים פוליטיים, אשר כן הבחינה הבעכית אינה אלא הכינת הקרקע ללראת כלחמה חדשה.

הוי זכנים שאויבי ישראל נקנו כחוך השלום, זה היה בחוך יקר ובלתי מתקבל על הדעת, היום, התמונה שהם כשקים אינה יכולה ליהשב ככלי המחזיק את השלום. כפני כאיהם רוצים לחניח לנו אפילו זכות קום עצמאית. שנה לאחר פלחמת יום הכפורים, וחרדת נעולה התבריסה הזועה ביגלאוכיה כקיפון, לחביר כארגון הכחורות הפלשתיני כעורם כיצ כלחדי, ומיפכתו של ארגון זה משתכמת כהצעה, לכונן מדינה פלשתינית חילונית שכה יקבעו אכרי השיכור הערכי, מי ידאי להשור בה אחוה !.. צריך לחשור לכקומו.

יהוי הרגשה כבדה מאד, אפשר שהיא עשויה לתיליך החרכה הילון, אלא, כדוקא כיוק חמרכו והלהכרד של הלם כהצה כשאנו יכולים כשלום אלא כדי לחכטיח את קיומנו, שכו אנו מצווים לחשוח כדין, אלא כדי להדגיש לעולם כולו את הכוונה שכשמדולים לחשיר אותה כשתעלים כפני יתרי לבנים לחוד ולבדות לי־ תור. חבל שהחמצנו פעלה זו, כשנים שעברו, יותן שהיינו עוברים את הכר־ ריזה כתל אביב כעבר כעזה.

המאבק נגד נהיזה זו קבל תנופה חדשה עם הקמת הקריה והרחבת מר־ גרת הקללים כעיר תל אביב הכאה־ כרים למאות אלפי עיריים לבוא כ־ גוד כחגל אביב.

ש. הסיפום העשיר של פעולות ו־ כעשים חוץ שוקפות כקואליציה, ל־ מובתה של היחדות הערכית כעיר ת. מעורר את השאלה, כיצד נראה לך התפקיד של חבר כנסת כאופוזיציה, שהוא כעבד האפשרויות הפעורות כ־ ידי איש קואליציה ממשלתי.

השאלון כמענה לכני עמיתי כרך

ת. אנו מכינים, שהעיסוק הפר־ למנטרי שלך איגו מכובד רק לנוש־ אים של דת ומדינה שלמענם נשלחנו לכנסת. לאחרונה הית לפרסום רב כי קשר להצעת חוק שנקראת על שמך. מה הם הנושאים שבהם עיסקת כני יחזר ?

ת. נכון, שהעיסוק הציקרי שלנו כבנסת כוחרכו כבעיות דת, אלא יש גם אספקטים לא רק לשם מחצן אלא גם ליחם היקים. ובעבר הצי־ עיות של הנישות שלמענם נשקו יקי האפשרות לחתריע נגד כל עוול וגזל כל מפשה הנוגד את הסדרה והמסחר, נכוכחר לדעת, שעל ידי שאילתא אני שר למנוע רכרה מעשים כמויים. ידע גם משכשה שוה אוחשה כחיל, שרי הממשלה רוצים שיש עין פקוחה הם עיקלים דכרים לפני עשייתם. לעתים משתדלים הם להעלין דכרים שנעשו ולמדנו להעריך אכצעי זה כנשק פר־ לפכלרי השוב שכלל אין להלך כמש־ פטנו, לפעמים מאורי הקיצים.

לתקנת מדרכי הרגלים

ש. אנו מכינים, שהעיסוק הפר־ למנטרי שלך איגו מכובד רק לנוש־ אים של דת ומדינה שלמענם נשלחנו לכנסת. לאחרונה זכית לפרסום רב כי קשר להצעת חוק שנקראת על שמך. מה הם הנושאים שבהם עיסקת כני יחזר ?

ת. נכון, שהעיסוק הציקרי שלנו כבנסת כוחרכו כבעיות דת, אלא יש גם אספקטים לא רק לשם מחצן אלא גם ליחם היקים. ובעבר הצי־ עיות של הנישות שלמענם נשקו יקי האפשרות לחתריע נגד כל עוול וגזל כל מפשה הנוגד את הסדרה והמסחר, נכוכחר לדעת, שעל ידי שאילתא אני שר למנוע רכרה מעשים כמויים. ידע גם משכשה שוה אוחשה כחיל, שרי הממשלה רוצים שיש עין פקוחה הם עיקלים דכרים לפני עשייתם. לעתים משתדלים הם להעלין דכרים שנעשו ולמדנו להעריך אכצעי זה כנשק פר־ לפכלרי השוב שכלל אין להלך כמש־ פטנו, לפעמים מאורי הקיצים.

המאבק כמענה נגד פרסי כרך

ת. יש להכחיל היטב כין שני סוגי התפקידים שהם שונים זה מזה. חברי הצינו החוזת המרכזת והאני־ כתוכם משתדלים למלא התפקידנו, ש־ כעיני גראה כתפקיד היכמור, לה־ זות אופוזיציה לשלטון חילוני, ואין זה התפקיד קל לסיפה קטנה. היחי מגדיר את התפקידנו כמפין, „תנועת מחאה" שגם אם אין כחה עמה להחליל שינויים, הרי היא חייבת לעמוד כמ־ קומות כנים ולכנות, יחיכת הי־ דושי חיריים. אלא שנכל זאת אני ואאה כקריה ספעל מיזמך כמינו.

כאן הקום קריה אנוחרת שכה חניה אכול כמקום אחר. הכניה כקריה מה־ קטנה כעצרי ענק, כקרוב חמחים הכניה של ארכעה כחים ומעלה, נוסף על אלה שכבר אוכלסו ונכחכנן לכנות עוד כניינים נוספים כסך הכל חכלול הקריה 300 יחידות דיור.

עיריה תל אביב הקצתה לנו שכעה מגרש כקריה להקמה כל אלה זוכים לשיעון וכריות פלא כמו המוסדות המחלמדים ומשמיר שכה הדיירים ולעני כעורה הכיניה. ללא כל אפליה, וצריך לאמר שכמוני־ גה הקציכיה זה מתכשא כמליונים כ־ כים, כל שנה.

ואם מדכרים על מוסדות חוזה צריך לציין את החמיכה של הציריה ל־ כלל־אכרכים כעיר, ובכעיקי לשכר הפוא לכני הישיכות הקדושות מכני העיר. מעכן זה הגדיל השכחו ולא לי־ מרשה שם אקמת הקריה והרחכת מר־ גרת הקללים כעיר תל אכיב הכאה־ כרים למאות זוגות צעירים לכוא ל־ גור כתוך תל אכיב.

ואם לדכר על המלוקה הכוציאלית שעליה השקידה, יהי כוחר לציין שהשקעיכו לאנף זה גדל כשנה האח־ רונה כסכום של 21 מיליון ל"י וי־ עמוד השנה על סך 53 מיליון ל"י לעומת 32 מיליון אשתקד.

ש. אנו כודעים לעכדה, שיש אינ־ כרשים הזעיקים כסמים ליחדות תר־ דיה כעיריה, האם כניסאים אלה חל שינוי ?

ת. לא חל שינוי לרעה, חלילה. זה הנהלה החדשה משהגלה לכוא לקרא־ תנו כפל הנוראים הנוגעים ליחדות החדשות וכרציני לציין ככה דכרים אחכנים:

א. ההנהלה החדשה הגדילה את העכיה הציפאה החיה כסכום של 10 מיליון ל"י אשתקד לכסום של 13 מיליון. הגדלה זו של התקציב כאפשר־ רות למשכה להתחיב ולהגדיל את הי־ קף עכודתה למען כני הכעסה. כלו־ אית כהיה, שפר, כשורה, יציכות, כוללים לאכרכים, עיצוך תוזה ל־ כיצ ההוקה רכני שכונות ורכני מרי כיתה, חלקם כמשרה הלקית, התחכרות הציריה עיצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת ילי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע עובי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

צריך גם לזכור את הציחור של ה־ ריפת הסכם זה, זה היה הוץ הקשה קי עכודתה למען כני הכעסה. כלקי ד כמלוה של שעה הידה, נפרצו פרצות כחומת השכע, כני הקלעכ התלו להקרן פרעם כליות שכח, התכדרה הציכרית ניצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

צריך גם לזכור את הציחור של ה־ ריפת הסכם זה, זה היה הוץ הקשה קי עכודתה למען כני הכעסה. כלקי ד כמלוה של שעה הידה, נפרצו פרצות כחומת השכע, כני הקלעכ התלו להקרן פרעם כליות שכח, התכדרה הציכרית ניצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

על משמר השליחות האגודאית /

ראיון עם חבר הכנסת יוסף ראש עיריית ת"א הרב י. מ. אברמוביץ

כשאני כל אדם כישראל פיכה את הכצכע ככיתה כל יכם, הוא כני כיר את האמת לגמי עיני, היום כעד שלילה כדיך מוכח להפיר את הצפע כפי שהוא כאמת, כי אכנם מחלים הי־ אך אנו ניצחנו ולא הערכים, ואנו כי גידל לפה שכצפים, מקיר כאמונה יי־ חודיי, כהלכה הכריא של כיחיי, כמוכים אנלנו עצכנו להכטיר, יכו כתוך כה שהערכים ככריחים עלי כ־ קולי קלות, ודרך אגב לא כלי הס־ הכפות על פה שקורה אצלנו.

שר ההשכרה, מר אהרן ירים, כרי־ כיות כעתון "ידיעות אחרונות", אוכי כעיקרה לו: "אין ספק שהערכים יצאו כן הכלחכה כשדיהם על העלינה, ואילו אנחנו — כמחיית הפדמית הי־ הרפה שלנו, יצאנו מזה שטרפים ו־ קים כל הפת כמיתה הכסלון שלנו, כ־ חוסר היכולת הישראלית להתיחד עם הכעיה הכפחונית, כעתוני הקשים של הישרוכות הצייכ והקושי שלנו להע־ כיד השוכה חלקית, לפחית, מול אי־ השוויון הצקי ככוח אדם, כעזר, כר־ שאנים כספיים ובהכיכה כדיניה של הצי־ כור.

אנו יוצאים מדיעה קכע לדיכה ארכ־ כת, יש כזה הרבה כן הפפלחה של האפנה והעודית, כשעלות שלנו ארכה אלא דיכה ארכע, כדיכה הקבע שלנו כארץ ישראל היא העומדת לנו ל־כזה, ובתוך צפיית כלתי כפרערת לדיכה ולכחמה, אנו הוגו יום ומתפללים: ופרוש עלינו סוכת שלומך, ותקננו כעצה טוכה כלפניך, והרחיבנו מהרה לכיען שמך והגן כעדנו וגומר.

כמוכה הדבר, מעולם לא גראה עוד השלום כאויר רחוק יותר מכפי שנראה כיכים אלה. כניגוד לרוח השלום שנשבה כאויר, ספוך לשיום הפלחמה אשתקד, רוחה חיום הרגשה פכיכית כאד. אויבי ישראל שוב אינם מוכנים לקעלות על דל־ספרותם את הקוה שלום, כל מה שהם מוכנים לשכות אינו אלא השדרים פוליטיים, אשר כן הבחינה הבעכית אינה אלא הכינת הקרקע ללראת כלחמה חדשה.

הוי זכנים שאויבי ישראל נקנו כחוך השלום, זה היה בחוך יקר ובלתי מתקבל על הדעת, היום, התמונה שהם כשקים אינה יכולה ליהשב ככלי המחזיק את השלום. כפני כאיהם רוצים לחניח לנו אפילו זכות קום עצמאית. שנה לאחר פלחמת יום הכפורים, וחרדת נעולה התבריסה הזועה ביגלאוכיה כקיפון, לחביר כארגון הכחורות הפלשתיני כעורם כיצ כלחדי, ומיפכתו של ארגון זה משתכמת כהצעה, לכונן מדינה פלשתינית חילונית שכה יקבעו אכרי השיכור הערכי, מי ידאי להשור בה אחוה !.. צריך לחשור לכקומו.

יהוי הרגשה כבדה מאד, אפשר שהיא עשויה לתיליך החרכה הילון, אלא, כדוקא כיוק חמרכו והלהכרד של הלם כהצה כשאנו יכולים כשלום אלא כדי להדגיש לעולם כולו את הכוונה שכשמדולים לחשיר אותה כשתעלים כפני יתרי לבנים לחוד ולבדות לי־ תור. חבל שהחמצנו פעלה זו, כשנים שעברו, יותן שהיינו עוברים את הכר־ ריזה כתל אביב כעבר כעזה.

המאבק נגד נהיזה זו קבל תנופה חדשה עם הקמת הקריה והרחבת מר־ גרת הקללים כעיר תל אביב הכאה־ כרים למאות זוגות צעירים לכוא ל־ גור כתוך תל אביב.

ואם לדכר על המלוקה הכוציאלית שעליה השקידה, יהי כוחר לציין שהשקעיכו לאנף זה גדל כשנה האח־ רונה כסכום של 21 מיליון ל"י וי־ עמוד השנה על סך 53 מיליון ל"י לעומת 32 מיליון אשתקד.

ש. אנו כודעים לעכדה, שיש אינ־ כרשים הזעיקים כסמים ליחדות תר־ דיה כעיריה, האם כניסאים אלה חל שינוי ?

ת. לא חל שינוי לרעה, חלילה. זה הנהלה החדשה משהגלה לכוא לקרא־ תנו כפל הנוראים הנוגעים ליחדות החדשות וכרציני לציין ככה דכרים אחכנים:

א. ההנהלה החדשה הגדילה את העכיה הציפאה החיה כסכום של 10 מיליון ל"י אשתקד לכסום של 13 מיליון. הגדלה זו של התקציב כאפשר־ רות למשכה להתחיב ולהגדיל את הי־ קף עכודתה למען כני הכעסה. כלו־ אית כהיה, שפר, כשורה, יציכות, כוללים לאכרכים, עיצוך תוזה ל־ כיצ ההוקה כרכני שכונות ורכני מרי כיתה, חלקם כמשרה הלקית, התחכרות הציריה עיצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

צריך גם לזכור את הציחור של ה־ ריפת הסכם זה, זה היה הוץ הקשה קי עכודתה למען כני הכעסה. כלקי ד כמלוה של שעה הידה, נפרצו פרצות כחומת השכע, כני הקלעכ התלו להקרן פרעם כליות שכח, התכדרה הציכרית ניצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

כאן כשאלה הנוקבת יותר... יפי־ רש הדבר, שנתת צריך להת לעצמך תשובה, האם כשאילו ממשיך השוב ל־ יהוד פיהודי ממריחה יהודית כארץ ישראלית"... אך האם וחא עהן לשאלה הואת תשובה חיובית, והיא כי הני כרוה ויהיה כי הכה לשאת כמה שכרוך".

אך השאלה כמקומה עומדת, מר י־ ריב: כה משמע לקיומ? כ ה ו ד י כמדיכה יהודית כארץ ישראל", האם זו רק סיסמה או משהו עם משמעות? האם לזיות כיהודי כאן, משמע לד־ כר עכרית, או שמא יש גם משהו מ־ על ומעכר להזה זו כבר איזה שאלה, זו מציאות מרת, שכל אלה שקיבלו את הפתרון הצ'וצי, שנספוק לדבר עבדית כארץ ישראל והוקים פלחוש את עצמם יהודים כמשמעות הפמוקה והאמתית של המושג הזה. לזיות כי־ חדי, פיהשעו של דבר חיים של הורה ומצוות, האם יזמרי לזה לא יהיה ד־ כאן ולא תהיה גאמציות כזאת ולא כדה שהורה וגם לא אהוה הלקאה עצמה.

עם ישראל לא התפוק מעולם כמ־ הלך קיומו, אכל אף פעם לא כא לה־ רהרים ולתהיה על עצם קיומו, זאת משום שידע את טעם האחזתו ואת סוד הכליחו עלי אדמות. הוא לא ש־ קע למרה שהורה לאומית גם אם עמד כמצכים הרכה יותר קשים, כי מתוך שורשיו החסונים יצק תמיד עידוד ו־ תקוה וקפה קומה גם כשלטראית עין נראה היה כי רודפיו גברו עליו.

כמלכול זה ומשקיעת האשליה שכי אילך ניתן לבסס את קיומנו על י־ סודות הקיימים עכים אחרים — מ־ כאן נובעה המכוכה, מכאן הייכאון, כאשר יחלו את המחזל הלאומי ה־ רוף והנעכא כחיזוק החילוני, יושם דק הדק לחיסון והכל ישוב לשריחה של תקוה ושל אופטימיזם כריא ה־ מצכיע על כל הקשיים המכשולים, שלנו שהם לא יפרבו לחילחם, ואי־ אפשר לומר להם כוחדאות כה יהיה ש־ לום" — — —

כאשר לשאלה הנוקבת יותר... יפי־ רש הדבר, שנתת צריך להת לעצמך תשובה, האם כשאילו ממשיך השוב ל־ יהוד פיהודי ממריחה יהודית כארץ ישראלית"... אך האם וחא עהן לשאלה הואת תשובה חיובית, והיא כי הני כרוה ויהיה כי הכה לשאת כמה שכרוך".

אך השאלה כמקומה עומדת, מר י־ ריב: כה משמע לקיומ? כ ה ו ד י כמדיכה יהודית כארץ ישראל", האם זו רק סיסמה או משהו עם משמעות? האם לזיות כיהודי כאן, משמע לד־ כר עכרית, או שמא יש גם משהו מ־ על ומעכר להזה זו כבר איזה שאלה, זו מציאות מרת, שכל אלה שקיבלו את הפתרון הצ'וצי, שנספוק לדבר עבדית כארץ ישראל והוקים פלחוש את עצמם יהודים כמשמעות הפמוקה והאמתית של המושג הזה. לזיות כי־ חדי, פיהשעו של דבר חיים של הורה ומצוות, האם יזמרי לזה לא יהיה ד־ כאן ולא תהיה גאמציות כזאת ולא כדה שהורה וגם לא אהוה הלקאה עצמה.

עם ישראל לא התפוק מעולם כמ־ הלך קיומו, אכל אף פעם לא כא לה־ רהרים ולתהיה על עצם קיומו, זאת משום שידע את טעם האחזתו ואת סוד הכליחו עלי אדמות. הוא לא ש־ קע למרה שהורה לאומית גם אם עמד כמצכים הרכה יותר קשים, כי מתוך שורשיו החסונים יצק תמיד עידוד ו־ תקוה וקפה קומה גם כשלטראית עין נראה היה כי רודפיו גברו עליו.

כמלכול זה ומשקיעת האשליה שכי אילך ניתן לבסס את קיומנו על י־ סודות הקיימים עכים אחרים — מ־ כאן נובעה המכוכה, מכאן הייכאון, כאשר יחלו את המחזל הלאומי ה־ רוף והנעכא כחיזוק החילוני, יושם דק הדק לחיסון והכל ישוב לשריחה של תקוה ושל אופטימיזם כריא ה־ מצכיע על כל הקשיים המכשולים, שלנו שהם לא יפרבו לחילחם, ואי־ אפשר לומר להם כוחדאות כה יהיה ש־ לום" — — —

כאשר לשאלה הנוקבת יותר... יפי־ רש הדבר, שנתת צריך להת לעצמך תשובה, האם כשאילו ממשיך השוב ל־ יהוד פיהודי ממריחה יהודית כארץ ישראלית"... אך האם וחא עהן לשאלה הואת תשובה חיובית, והיא כי הני כרוה ויהיה כי הכה לשאת כמה שכרוך".

אך השאלה כמקומה עומדת, מר י־ ריב: כה משמע לקיומ? כ ה ו ד י כמדיכה יהודית כארץ ישראל", האם זו רק סיסמה או משהו עם משמעות? האם לזיות כיהודי כאן, משמע לד־ כר עכרית, או שמא יש גם משהו מ־ על ומעכר להזה זו כבר איזה שאלה, זו מציאות מרת, שכל אלה שקיבלו את הפתרון הצ'וצי, שנספוק לדבר עבדית כארץ ישראל והוקים פלחוש את עצמם יהודים כמשמעות הפמוקה והאמתית של המושג הזה. לזיות כי־ חדי, פיהשעו של דבר חיים של הורה ומצוות, האם יזמרי לזה לא יהיה ד־ כאן ולא תהיה גאמציות כזאת ולא כדה שהורה וגם לא אהוה הלקאה עצמה.

עם ישראל לא התפוק מעולם כמ־ הלך קיומו, אכל אף פעם לא כא לה־ רהרים ולתהיה על עצם קיומו, זאת משום שידע את טעם האחזתו ואת סוד הכליחו עלי אדמות. הוא לא ש־ קע למרה שהורה לאומית גם אם עמד כמצכים הרכה יותר קשים, כי מתוך שורשיו החסונים יצק תמיד עידוד ו־ תקוה וקפה קומה גם כשלטראית עין נראה היה כי רודפיו גברו עליו.

כמלכול זה ומשקיעת האשליה שכי אילך ניתן לבסס את קיומנו על י־ סודות הקיימים עכים אחרים — מ־ כאן נובעה המכוכה, מכאן הייכאון, כאשר יחלו את המחזל הלאומי ה־ רוף והנעכא כחיזוק החילוני, יושם דק הדק לחיסון והכל ישוב לשריחה של תקוה ושל אופטימיזם כריא ה־ מצכיע על כל הקשיים המכשולים, שלנו שהם לא יפרבו לחילחם, ואי־ אפשר לומר להם כוחדאות כה יהיה ש־ לום" — — —

על מקורות הדכאון הישראלי וסיבותיו

שנה לאחר המלחמה עדיין לא השתחררו ממשמעויות הלם־ההפתעה

— מאת י. שפיגל —

הלך היה קודר מעגל את מדינה י־ שראל מזו מלחמת יום הכיפורים. כי כל הנראה אין אפלוליותה כטולה לאצך לעצמה את שגיאה הכבוצע. שם שלאחר פלחמת ששה הימים שמחה כהולה ואיכר שיחר כמלכה ואיכר שיחר כמלכה, כי אכנם מחלים הי־ אך אנו ניצחנו ולא הערכים, ואנו כי גידל לפה שכצפים, מקיר כאמונה יי־ חודיי, כהלכה הכריא של כיחיי, כמוכים אנלנו עצכנו להכטיר, יכו כתוך כה שהערכים ככריחים עלי כ־ קולי קלות, ודרך אגב לא כלי הס־ הכפות על פה שקורה אצלנו.

שר ההשכרה, מר אהרן ירים, כרי־ כיות כעתון "ידיעות אחרונות", אוכי כעיקרה לו: "אין ספק שהערכים יצאו כן הכלחכה כשדיהם על העלינה, ואילו אנחנו — כמחיית הפדמית הי־ הרפה שלנו, יצאנו מזה שטרפים ו־ קים כל הפת כמיתה הכסלון שלנו, כ־ חוסר היכולת הישראלית להתיחד עם הכעיה הכפחונית, כעתוני הקשים של הישרוכות הצייכ והקושי שלנו להע־ כיד השוכה חלקית, לפחית, מול אי־ השוויון הצקי ככוח אדם, כעזר, כר־ שאנים כספיים ובהכיכה כדיניה של הצי־ כור.

אנו יוצאים מדיעה קכע לדיכה ארכ־ כת, יש כזה הרבה כן הפפלחה של האפנה והעודית, כשעלות שלנו ארכה אלא דיכה ארכע, כדיכה הקבע שלנו כארץ ישראל היא העומדת לנו ל־כזה, ובתוך צפיית כלתי כפרערת לדיכה ולכחמה, אנו הוגו יום ומתפללים: ופרוש עלינו סוכת שלומך, ותקננו כעצה טוכה כלפניך, והרחיבנו מהרה לכיען שמך והגן כעדנו וגומר.

כמוכה הדבר, מעולם לא גראה עוד השלום כאויר רחוק יותר מכפי שנראה כיכים אלה. כניגוד לרוח השלום שנשבה כאויר, ספוך לשיום הפלחמה אשתקד, רוחה חיום הרגשה פכיכית כאד. אויבי ישראל שוב אינם מוכנים לקעלות על דל־ספרותם את הקוה שלום, כל מה שהם מוכנים לשכות אינו אלא השדרים פוליטיים, אשר כן הבחינה הבעכית אינה אלא הכינת הקרקע ללראת כלחמה חדשה.

הוי זכנים שאויבי ישראל נקנו כחוך השלום, זה היה בחוך יקר ובלתי מתקבל על הדעת, היום, התמונה שהם כשקים אינה יכולה ליהשב ככלי המחזיק את השלום. כפני כאיהם רוצים לחניח לנו אפילו זכות קום עצמאית. שנה לאחר פלחמת יום הכפורים, וחרדת נעולה התבריסה הזועה ביגלאוכיה כקיפון, לחביר כארגון הכחורות הפלשתיני כעורם כיצ כלחדי, ומיפכתו של ארגון זה משתכמת כהצעה, לכונן מדינה פלשתינית חילונית שכה יקבעו אכרי השיכור הערכי, מי ידאי להשור בה אחוה !.. צריך לחשור לכקומו.

יהוי הרגשה כבדה מאד, אפשר שהיא עשויה לתיליך החרכה הילון, אלא, כדוקא כיוק חמרכו והלהכרד של הלם כהצה כשאנו יכולים כשלום אלא כדי להדגיש לעולם כולו את הכוונה שכשמדולים לחשיר אותה כשתעלים כפני יתרי לבנים לחוד ולבדות לי־ תור. חבל שהחמצנו פעלה זו, כשנים שעברו, יותן שהיינו עוברים את הכר־ ריזה כתל אביב כעבר כעזה.

המאבק נגד נהיזה זו קבל תנופה חדשה עם הקמת הקריה והרחבת מר־ גרת הקללים כעיר תל אביב הכאה־ כרים למאות זוגות צעירים לכוא ל־ גור כתוך תל אביב.

ואם לדכר על המלוקה הכוציאלית שעליה השקידה, יהי כוחר לציין שהשקעיכו לאנף זה גדל כשנה האח־ רונה כסכום של 21 מיליון ל"י וי־ עמוד השנה על סך 53 מיליון ל"י לעומת 32 מיליון אשתקד.

ש. אנו כודעים לעכדה, שיש אינ־ כרשים הזעיקים כסמים ליחדות תר־ דיה כעיריה, האם כניסאים אלה חל שינוי ?

ת. לא חל שינוי לרעה, חלילה. זה הנהלה החדשה משהגלה לכוא לקרא־ תנו כפל הנוראים הנוגעים ליחדות החדשות וכרציני לציין ככה דכרים אחכנים:

א. ההנהלה החדשה הגדילה את העכיה הציפאה החיה כסכום של 10 מיליון ל"י אשתקד לכסום של 13 מיליון. הגדלה זו של התקציב כאפשר־ רות למשכה להתחיב ולהגדיל את הי־ קף עכודתה למען כני הכעסה. כלו־ אית כהיה, שפר, כשורה, יציכות, כוללים לאכרכים, עיצוך תוזה ל־ כיצ ההוקה כרכני שכונות ורכני מרי כיתה, חלקם כמשרה הלקית, התחכרות הציריה עיצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

צריך גם לזכור את הציחור של ה־ ריפת הסכם זה, זה היה הוץ הקשה קי עכודתה למען כני הכעסה. כלקי ד כמלוה של שעה הידה, נפרצו פרצות כחומת השכע, כני הקלעכ התלו להקרן פרעם כליות שכח, התכדרה הציכרית ניצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

צריך גם לזכור את הציחור של ה־ ריפת הסכם זה, זה היה הוץ הקשה קי עכודתה למען כני הכעסה. כלקי ד כמלוה של שעה הידה, נפרצו פרצות כחומת השכע, כני הקלעכ התלו להקרן פרעם כליות שכח, התכדרה הציכרית ניצלה אף היא את שעת הדיחום כאכחלא להשפלת קי התשורה כציפרים. כפלי כתי ה־ קלעת שהם רודפי כצע ניצלו גם את הקשה הכציחית כדי לקכוע שכי דות מתוך הכוה שהמועצד לראשוה הציריה לא יהיה כיכן לאפא נגדכ כהקיפות, כדי להתחרות עם יריבו כן ילי־כודי שהכצע אינו זקוק לעזרה הכציכים ה־ דוציים. כוון שכמצב זה היה צורך כתציפה רכה ובמאכץ עליך לכטוח דעות שקקוד כהתייציריה פיכצית, ואין ד כן המלאכות הקלות להניח אותם להתום על חשכ הציכד כיוצד להתכמיות הכ. להכשיח שכירה כמיטב כעבי כני כעיכי שכח.

הציעונות שכל כולה היתה כיוסדת על הסיעוניה האמורה, אין לה קיום כאשר כתפרקו התפרים המלאכותיים שכרכו להדביק בין שני יסודות כנר־ גדים כל כך זה לזה, יסוד של כפירה עם אמונה, יסוד של חילוניות עם נו־ רמה דתית מובהקת. הציעונות הדתית הציעה לקבה הדרך כמחיצת היכולת להמשיך ולטכא את הציעים עם דבל מהמורי של "דתי לאומי", כשם שה־ קבה השני הציעה לקבה דוכו ללכת עם הדבל המשותף של החלוציות ואדץ ישראל.

מה נותר כן הציריות המוניה? כוותר עם גדול ורב התיהה כמכוכה כחילה ואינו יודע את נפשו, ובשר ליים מרגודות שני קבוצות קיצו־ ניות וחוקות, שכל אחת מהגדרה כי־ כרך אחד של הציריות. בקבה האחד — המגדרת וכוכנה "סוכסיאליסטית", התלכות להתכחילות המגדרת בכל מחיר להחזרת שיהים כארץ ישראל, המחויבה באדיקות ביסוד של ארץ י־ שראל שכציריות, כשהיא מתגדרת, כי־ מובן, ליסוד הציריי הכסיי של הדמו־ קרטיה וכזכויות.

קצה הדדך של דבלים פוהרים

הציעונה לא דחתה למעשה ככל יכל את שהי הגישות הכבוגדות זו לזו בקיצוניות, האחת על השכלבות כעולם המפריכה הסוציאליסטי, שכי שכתנו הנצרות בן הייחוד היהודי ו־ ההפקרנית כמשמירה חזרה ומצוות, ו־ השכיה — על דבילה כייחוד הזה, כן הקבה האחד היא לקחה את הרעיון של "ככל הגויים" וכן הקבה השני לקחה את ארץ ישראל ככבל ודגל, ש־ היא ערך דתי אמונתי מובהק, הכ־ ליהה של סיעוניה זו היתה, ליצור דבם של עם יהודי תחי על יהודות תרבות המצים כתוך ארץ ישראל, כאשר כני־ חילה המציעה של ההכלוכות וכשאי־ תחידה. רק כדים אלה יהדים לכך כל מכל הצדדים, ההתכבדות הצב־ אית המפרית הפתור את כל כעיות הקיום, כל זה הלא נילה עהה לעיני הכדיות כהיסוד כיהודי.

כמלכול זה ומשקיעת האשליה שכי אילך ניתן לבסס את קיומנו על י־ סודות הקיימים עכים אחרים — מ־ כאן נובעה המכוכה, מכאן הייכאון, כאשר יחלו את המחזל הלאומי ה־ רוף והנעכא כחיזוק החילוני, יושם דק הדק לחיסון והכל ישוב לשריחה של תקוה ושל אופטימיזם כריא ה־ מצכיע על כל הקשיים המכשולים, שלנו שהם לא יפרבו לחילחם, ואי־ אפשר לומר להם כוחדאות כה יהיה ש־ לום" — — —

כאשר לשאלה הנוקבת יותר... יפי־ רש הדבר, שנתת צריך להת לעצמך תשובה, האם כשאילו ממשיך השוב ל־ יהוד פיהודי ממריחה יהודית כארץ ישראלית"... אך האם וחא עהן לשאלה הואת תשובה חיובית, והיא כי הני כרוה ויהיה כי הכה לשאת כמה שכרוך".

אך השאלה